

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/492/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5913206071
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 11. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Kotrčová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2013:5913206071.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa H. X., nar. XX. XX. XXXX, bytom W. A. E., Na X. XXX, okres D., C. H., prechodne bytom O. XXXX/XX, D. P., zastúpeného Advokátskou kanceláriou Squire Sanders s.r.o., Zochova 5, Bratislava, IČO: 35 874 953 proti odporcovi S. - U. H. P., nar. X. XX. XXXX, bytom XXXX K. Y., F., PA XXXXX, X. Q. Y., dlhodobý pobyt na území SR na adrese O. XXX/X, S., zastúpenému JUDr. Milošom Chrenkom, advokátom so sídlom v Trnave, Hlavná 25, IČO: 42 156 904, v konaní o návrhu na vydanie predbežného opatrenia, na odvolanie odporcu proti uzneseniu Okresného súdu Ružomberok, č.k. 7C/89/2013-153 zo dňa 24. 8. 2013, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu **z r u š u j e** a konanie **z a s t a v u j e**.

Navrhovateľ **j e p o v i n n ý** uhradiť odporcovi na trovách konania 69,22 Eur a tieto uhradiť na účet právneho zástupcu odporcu JUDr. Miloša Chrenka, advokáta so sídlom v S., do 3 dní.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením okresný súd nariadil, aby sa odporca zdržal zasielania akýchkoľvek správ adresovaných navrhovateľovi, či už v písomnej, elektronickej alebo inej podobe, zasielania akýchkoľvek správ týkajúcich sa navrhovateľa ktorýmkoľvek osobám zamestnaným v rámci skupiny MONDI, či už v písomnej, elektronickej alebo inej podobe, aby sa zdržal kontaktovania navrhovateľa a to osobne, telefonicky, písomne, prostriedkami elektronickej komunikácie, alebo akýmkoľvek iným spôsobom, aby sa zdržal používania emailovej adresy a@b.c alebo akejkoľvek inej emailovej adresy, ktorej miestna časť, doménové meno alebo užívateľské meno alebo jeho časť, by obsahovala celé alebo časť mena alebo priezviska navrhovateľa, zároveň uložil navrhovateľovi do 30 dní od právoplatnosti uznesenia o vydaní predbežného opatrenia podať návrh na začatie konania na ochranu osobnosti v zmysle § 11 OZ a § 13 OZ.

Proti uzneseniu okresného súdu, v zákonnej lehote, doručil odvolanie odporca. V podanom odvolaní primárne namietol miestnu príslušnosť súdu, ktorý uznesenie vydal, tvrdiac, že Okresný súd Ružomberok nie je miestne príslušný na prejednanie predmetnej veci. Uviedol, že na území Slovenskej republiky má dlhodobý pobyt na adrese O. X, S. a na tejto adrese sa aj fakticky zdržiava. S poukazom na uvedené tvrdil, že jeho všeobecným súdom je Okresný súd Trnava a tento je miestne príslušný v danej veci konať a rozhodovať. Ďalej uviedol, že napadnuté uznesenie považuje za nesprávne a nezákonné a zastal názor, že ani neboli splnené zákonné podmienky na nariadenie takéhoto predbežného opatrenia. Výtlačky textu, ktoré navrhovateľ ako dôkazy k svojmu návrhu priložil podľa neho nielenže absolútne nepreukazujú, že ide o text písaný jeho osobou, ale dokonca ani nepreukazujú, že ide o správu poslanú a doručенú elektronicou poštou. Ide o text, ktorý je možné napísať v najbežnejšom textovom editore, ktorý je nainštalovaný v každom počítači s operačným systémom Windows a takýto v textovom programe napísaný text vytlačiť. Podľa neho navrhovateľ vôbec nepreukázal, že písomnosti priložené k návrhu ako dôkazy sú emailovými správami, ktoré údajne obdržal a najmä nie je absolútne podložené tvrdenie, že autorom predmetných správ je on, čo samo o sebe postačuje pre záver, že návrh navrhovateľa nie

je dôvodný a súd rozhodol nesprávne, ak dospel k záveru o jeho protiprávnom konaní opodstatňujúcom nariadenie predbežného opatrenia. Ďalej dal do pozornosti, že výrok uznesenia o predbežnom opatrení je zásadne zhodný s rozhodnutím vo veci samej a fakticky takéto rozhodnutie nahrádza. Samotný navrhovateľ uviedol, že sa bude domáhať návrhom vo veci samej, aby sa zdržal neoprávnených zásahov do jeho práva na ochranu osobnosti a k takémuto kroku ho i svojím výrokom zaviazal samotný okresný súd. Ďalej vytýkal, že okresný súd vo svojom rozhodnutí nelogicky a neopodstatnene duplikuje uložené povinnosti s tým, že prvá výroková veta uznesenia je obsiahnutá v tretej vete výroku, keďže zasielanie správ je forma kontaktovania. Taktiež vyjadril domnienku, že uznesenie je v časti druhej výrokovej vety neurčité, predovšetkým je vágne, nedostatočné označenie osôb zamestnaných v rámci skupiny MONDI, ako i samotná skupina MONDI. Uvedený termín nemá právny význam, nedá sa dedukovať, či to označuje spoločnosť MONDI SCP, a.s. samotnú alebo spoločnosť, ktorá má majetkovú účasť v spoločnosti MONDI SCP, a.s. a takúto neurčitú povinnosť nemožno uložiť. Navyše nemá žiadne informácie tak o štruktúre akcionárov MONDI SCP, a.s., ako ani o spoločnostiach, v ktorých má MONDI SCP, a.s. nejakú majetkovú účasť, či personálnu previazanosť. Vôbec nepozná pánov M., E., E., M., či O. a iných, ktorým mal údajne písať a netuší, či majú akúkoľvek spojitosť s osobou navrhovateľa. Zároveň vyjadril dôvodnú pochybnosť o tom, či vôbec mohla vzniknúť nejaká ujma navrhovateľa zasielaním predmetných správ. Po oboznámení s nimi uviedol, že sú na obdobnej úrovni ako akýkoľvek iný nevyžiadaný email (tzv. SPAM), t.z. nie je najmenší problém pre navrhovateľa takúto neželanú komunikáciu eliminovať tým, že danú adresu zahrnie do tzv. spam-filtra, ktorým disponuje každý emailový server. Jedinou listinou, ktorú písal on, je list priložený ako príloha č. 3 k návrhu zo dňa 27. 4. 2013. V predmetnom liste však nenapísal nič, čo by mohlo navrhovateľa uraziť, obťažovať, či zastrašiť, teda akýmkoľvek spôsobom zasiahnuť do jeho osobnostných práv. Navrhoval preto, aby odvolací súd (podľa jeho názoru príslušným súdom na rozhodovanie o odvolaní je Krajský súd v Trnave), uznesenie podľa § 220 O.s.p. zmenil tak, že návrh v celom rozsahu zamietne. Pre prípad úspechu si uplatnil trovy konania, ktoré vyčíslil.

Navrhovateľ vo vyjadrení k odvolaniu odporcu žiadal uznesenie okresného súdu ako správne, podľa § 219 O.s.p. potvrdiť. Vyjadril zásadný nesúhlas s názorom odporcu o tom, že Okresný súd Ružomberok nie je príslušný na vydanie uznesenia o predbežnom opatrení. V tejto súvislosti poukazoval na § 87 ods. 1 písm. b/ O.s.p. v znení neskorších predpisov, podľa ktorého na konanie je príslušný aj súd, kde došlo ku skutočnosti, ktorá zakladá právo na náhradu škody. Podľa § 74 ods. 2 O.s.p. je na nariadenie predbežného opatrenia príslušný súd, ktorý je príslušný na konanie o veci. Keďže vo svojom žalobnom návrhu navrhovateľ uplatňuje aj nárok na náhradu škody a ku skutočnosti, ktorá zakladá právo na náhradu škody došlo v Ružomberku, je založená miestna príslušnosť Okresného súdu Ružomberok, ktorý je teda príslušný na rozhodnutie nielen o veci, ale aj o nariadení predbežného opatrenia. Mimo náhrady škody uplatňuje navrhovateľ vo svojom žalobnom návrhu aj náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, pričom aj uplatnením tohto nároku došlo k založeniu miestnej príslušnosti Okresného súdu Ružomberok. Pre zamedzenie akýchkoľvek pochybností o miestnej príslušnosti Okresného súdu Ružomberok si dovolil uviesť, že podľa § 105 ods. 1 O.s.p. súd skúma miestnu príslušnosť iba podľa § 88, t.j. jedine v prípadoch výlučnej miestnej príslušnosti s výnimkou prípadov, keď navrhovateľ vystupuje v rôznych veciach opätovne ako navrhovateľ alebo ak miestnu príslušnosť namieta odporca. Z uvedeného vyplýva, že v prípade, kedy nebola daná výlučná príslušnosť by správnym a zákonným rozhodnutím o nariadení predbežného opatrenia bolo dokonca aj rozhodnutie vydané miestne nepríslušným súdom. Tento právny názor je potvrdený početnou judikatúrou a rozhodovacou činnosťou slovenských súdov, na ktorú poukázal. K námietke odporcu o tom, že dôkazy priložené navrhovateľom k návrhu nepreukazujú, že ide o text písaný jeho osobou, ani že išlo o správy poslané a doručené elektronickou poštou uviedol, že súčasťou podania boli prepisy emailových správ, ktoré boli napísané v textovom editore. K návrhu na vydanie predbežného opatrenia však boli priložené na CD nosiči aj samotné elektronické správy vo formáte Microsoft Outlook Message „msg“, z ktorých je nepochybne zrejmé, že sa jedná o emailové správy a taktiež z akej emailovej adresy boli odoslané, na akú emailovú adresu boli doručené. Taktiež poukazoval na to, že Občiansky súdny poriadok výslovne neupravuje, ako má súd postupovať pri zisťovaní skutkového základu pre vydanie predbežného opatrenia. Konštantná judikatúra súdov zakotvuje, že súd v konaní o vydanie predbežného opatrenia nevykonáva dokazovanie v plnom rozsahu. Subjekt domáhajúci sa vydania predbežného opatrenia musí osvedčiť dôvody na jeho vydanie, t.j. potrebu dočasnej úpravy pomerov účastníkov alebo obavu o ohrozenie budúceho výkonu súdneho rozhodnutia, dôvodnosť nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana a nebezpečenstvo bezprostredne hrozacej ujmy. Pokiaľ odporca namietal zhodnosť výroku uznesenia o predbežnom opatrení s budúcim výrokom vo veci samej a poukazoval, že uznesenie o predbežnom opatrení fakticky nahrádza takéto rozhodnutie, prisvedčil, že síce existuje zásada, že predbežné opatrenie nemá ukladať obsahovo rovnaké povinnosti, aké by boli uložené vo veci samej, avšak táto zásada neplatí bez ďalšieho.

Zákon, ani judikatúra nezakazujú zhodu výroku rozhodnutia o predbežnom opatrení a rozhodnutia vo veci samej. Základným účelom predbežného opatrenia je poskytnutie rýchlej a účinnej ochrany, a preto v prípadoch petítov na zdržanie sa určitého konania, kedy je účelom konania zabezpečenie ochrany práv navrhovateľa prikázaním odporcovi zdržať sa určitého konania nie je fakticky možné, aby bol výrok uznesenia o predbežnom opatrení a výrok rozsudku vo veci samej rozdielny. Taktiež vyjadril nesúhlas s názorom odporcu, že po vydaní predbežného opatrenia sa konanie vo veci samej stane bezpredmetným práve z dôvodu základných znakov predbežného opatrenia, t.j. dočasnosti a provizórnosti. Pomery účastníkov budú totiž natrvalo upravené výlučne právoplatným rozhodnutím vo veci samej, nie predbežným opatrením. Taktiež kategoricky poprel hodnotiace závery odporcu obsiahnuté v tvrdení, v ktorých vyjadril pochybnosť o vzniku nejakej ujmy na strane navrhovateľa tým, že je iba na navrhovateľovi, aby posúdil, či sústavné zásahy do jeho osobnostných práv bude ignorovať alebo sa bude dožadovať súdnej ochrany na súde, aby posúdil, či sa jedná o neoprávnené zásahy, spôsobujúce navrhovateľovi ujmu, pričom takéto posúdenie vykoná súd až v konečnom rozhodnutí vo veci samej. Pokiaľ namietal neurčitost' výroku uznesenia, uviedol, že odporca pri výkone práce pre spoločnosť MONDI SCP mal možnosť dôkladne oboznámiť sa so štruktúrou skupiny MONDI nielen preto, že sa o predmet činnosti spoločnosti MONDI SCP a skupiny MONDI aktívne zaujímal, ale i z dôvodu, že vykonával jazykové korektúry dokumentov skupiny MONDI. V júli 2013 sa pokúsil stretnúť s p. E. v sídle jednej zo spoločností skupiny MONDI, sídliacej vo Viedni. Navyiac, výrok uznesenia o predbežnom opatrení odporcu nijakým spôsobom neobmedzuje ani v osobnom, ani v profesijnom živote. Pokiaľ, ako tvrdí, sa nedopúšťal a nedopúšťa vo vzťahu k navrhovateľovi neoprávnených zásahov do osobnostných práv, uznesením o nariadení predbežného opatrenia nie je nijako obmedzovaný. Naopak navrhovateľ zastal názor, že dôvody na nariadenie predbežného opatrenia boli splnené, skutkový stav plne odôvodňuje potrebu dočasnej úpravy pomerov účastníkov konania, a preto si dovolil požiadať súd, aby uznesenie o nariadení predbežného opatrenia potvrdil.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v intenciách ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 214 O.s.p. uznesenie okresného súdu zrušil a konanie zastavil.

Podľa čl. 48 ods. 1 Ústavy nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi. Príslušnosť súdu ustanoví zákon.

Podľa čl. 38 ods. 1 Listiny nikoho nemožno odňať zákonnému sudcovi. Príslušnosť súdu ustanoví zákon.

Podľa čl. 6 ods. 1 prvej vety Dohovoru každý má právo na to, aby jeho vec bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o akomkoľvek trestnom čine, z ktorého je obvinený.

Podľa § 74 ods. 2 prvej vety O.s.p. príslušným na nariadenie predbežného opatrenia je súd, ktorý je príslušný na konanie o veci.

Podľa § 75 ods. 8 druhej vety O.s.p. návrh na nariadenie predbežného opatrenia doručí súd ostatným účastníkom spolu s uznesením, ktorým bolo predbežné opatrenie nariadené.

Podľa § 85 ods. 1 O.s.p. všeobecným súdom občana je súd, v obvode ktorého má občan bydlisko, a ak nemá bydlisko, súd, v obvode ktorého sa zdržuje.

Podľa § 103 O.s.p. kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Podľa § 104 ods. 1 O.s.p. ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví. Ak vec nespadá do právomoci súdov alebo ak má predchádzať iné konanie, súd postúpi vec po právoplatnosti uznesenia o zastavení konania príslušnému orgánu; právne účinky spojené s podaním návrhu na začatie konania zostávajú pritom zachované.

Podľa § 104 ods. 2 O.s.p. ak ide o nedostatok podmienky konania, ktorý možno odstrániť, súd urobí preto vhodné opatrenia. Pritom spravidla môže pokračovať v konaní, ale nesmie vydať rozhodnutie, ktorým sa konanie končí. Ak sa nepodarí nedostatok podmienky konania odstrániť, konanie zastaví.

Podľa § 105 ods. 1 O.s.p. súd skúma miestnu príslušnosť iba podľa § 88. Ak však navrhovateľ vystupuje v rôznych veciach opätovne ako navrhovateľ alebo ak miestnu príslušnosť namieta odporca, súd skúma miestnu príslušnosť aj podľa § 84 až § 87. Súd skúma miestnu príslušnosť prv, než začne konať o veci samej. Neskôr ju skúma len na námietku účastníka, ak ju uplatní najneskôr pri prvom úkone, ktorý účastníkovi patrí.

Podľa § 221 ods. 3 O.s.p. ak odvolací súd rozhoduje o odvolaní proti uzneseniu o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, zruší rozhodnutie, len ak konanie zastavuje.

Základné právo na zákonného sudcu treba pokladať za celkom neopomenuteľnú podmienku výkonu súdnej moci, keďže na jednej strane dotvára a upevňuje sudcovskú nezávislosť a na strane druhej predstavuje pre účastníka konania záruku, že na rozhodnutie o jeho veci sú povolané súdy a sudcovia podľa vopred ustanovených zásad tak, aby bola zachovaná zásada pevného a náhodného priradenia súdnej agendy a aby bol vylúčený - pre rôzne dôvody a rozličné účely - výber súdov a sudcov „ad hoc“ (I. ÚS 239/04).

Procesný postup, v ktorom o veci účastníka konania nerozhodol zákonný sudca, resp. súd zriadený v súlade so zákonom je nezlučiteľný s garanciami vyplývajúcimi z čl. 48 ods. 1 Ústavy a rozhodnutie vydané v takomto konaní preto nemôže byť ústavne akceptovateľné (III. ÚS 116/06).

Samotná skutočnosť, že sudcovia konajúci na okresnom súde a krajskom súde boli ustálení ako zákonní sudcovia postupom podľa platného rozvrhu práce, nepostačuje na záver o tom, že naozaj konali ako zákonní sudcovia. Prvoradou podmienkou správneho ustálenia osoby zákonného sudcu je totiž správne ustálenie vecnej, resp. miestnej príslušnosti konajúceho súdu. Iba taký sudca, určený podľa rozvrhu práce, ktorý je súdom vecne s miestne príslušného súdu ustanoveného zákonom je zákonným sudcom v zmysle čl. 48 ods. 1 ústavy, resp. nezávislým a nestranným sudcom podľa čl. 6 ods. 1 prvej vety Dohovoru (II. ÚS 283/09).

Súd treba považovať za „nesprávne obsadený“ v zmysle § 237 písm. g/ O.s.p. aj vtedy, ak nekoná zákonný sudca, resp. zákonní sudcovia (Mutandis II. ÚS 136/08).

V predmetnej veci nešlo o niektorý z prípadov miestnej príslušnosti podľa § 88 O.s.p.. Rovnako neprichádzalo ani do úvahy, aby okresný súd skúmal miestnu príslušnosť podľa § 84 až § 87 O.s.p., pretože v konaní vedenom okresným súdom odporca miestnu príslušnosť okresného súdu nenamietal, pričom tak urobiť ani nemohol vzhľadom na to, že o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia sa dozvedel až z doručeného uznesenia okresného súdu a k nemu pripojeného návrhu na nariadenie predbežného opatrenia (§ 75 ods. 8 druhá veta O.s.p.).

Ustanovenie § 221 ods. 3 O.s.p. vylučuje možnosť, aby odvolací súd zrušil uznesenie o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia z dôvodu, aby vec mohla byť postúpená miestne príslušnému súdu prvého stupňa.

Podľa § 103 O.s.p. kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Zákon však výslovne procesné podmienky neuvádza. Možno teda dôvodiť, že procesnými podmienkami musia byť také vlastnosti súdu a účastníkov konania, ktoré jedine umožňujú dosiahnuť cieľ občianskeho súdneho konania. K podmienkam konania potom nevyhnutne patrí tiež neexistencia vecných prekážok v konaní. Na strane súdu patria k podmienkam konania také vlastnosti, ktoré sú vymedzením jeho práv a povinností vykonávať ako orgán štátu občianske súdne konanie a na základe jeho výsledkov rozhodovať. K týmto vlastnostiam patrí jednak právomoc súdu, ale tiež jeho príslušnosť, a to tak vecná, ako aj funkčná a miestna. K podmienkam konania na strane účastníkov patria také ich vlastnosti, ktoré im umožňujú vystupovať v konaní v postavení účastníkov a ktoré im zároveň umožňujú mať subjektívne procesné práva a povinnosti a svojimi úkonmi ich nadobúdať. Ide o spôsobilosť byť účastníkom konania a aj spôsobilosť procesnú. U zástupcov účastníkov konania prichádza do úvahy spôsobilosť byť zástupcom a nutnosť preukázať oprávnenie na zastupovanie. K vecným procesným podmienkam patrí návrh na začatie konania, pokiaľ je podľa zákona podanie tohto návrhu podmienkou začatia konania. Ak súd v prípadoch, kde to zákon dovoľuje začína konanie bez návrhu, stáva sa procesnou podmienkou tiež

vydanie uznesenia o začatí konania. K tzv. negatívnym procesným podmienkam, či prekážkam patria prekážka začatého konania (littispendencie) a prekážka veci rozsúdenej (rei iudicatae).

Nedostatok procesných podmienok môže byť jednak neodstrániteľný, jednak odstrániteľný. V ust. § 104 O.s.p. je ustanovené ako má súd postupovať v prípade, keď zistí neodstrániteľný nedostatok niektorej procesnej podmienky a v prípade, keď zistí odstrániteľný nedostatok. Neodstrániteľný je nedostatok procesnej podmienky, odstránenie ktorého za danej právnej úpravy nie je možné. Odstrániteľný je taký nedostatok procesnej podmienky, k odstráneniu ktorého môže súd prispieť za eventuálnej súčinnosti s niektorým účastníkom konania.

Zvláštnym prípadom je nedostatok procesnej podmienky miestnej príslušnosti, ktorý nastane za situácie, keď začne konať vo veci miestne nepríslušný súd bez toho, aby k svojej nepríslušnosti prihliadol, pričom účastníci konania námietku miestnej nepríslušnosti pri svojom prvom procesnom úkone neuplatnili. V takomto prípade sa podmienka miestnej príslušnosti považuje pre ďalšie konanie za splnenú.

Vychádzajúc z uvedeného možno ustáliť, že nedostatok procesnej podmienky miestnej príslušnosti je v zásade podľa platnej právnej úpravy odstrániteľným nedostatkom podmienok konania. Osobitnou kategóriou je však konanie o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia v prípadoch, v ktorých nie je daná miestna príslušnosť podľa § 88 O.s.p. a v prípadoch, ak navrhovateľ nevystupuje v rôznych veciach ako navrhovateľ, pričom odporca v odvolacom konaní námietku miestnej príslušnosti uplatní. V uvedenej procesnoprávnej situácii treba nedostatok procesnej podmienky miestnej príslušnosti považovať za neodstrániteľný nedostatok podmienky konania. Tento nedostatok podmienky konania znamená zároveň úplnú negáciu základného práva na zákonného sudcu.

Pri kolízii medzi právom navrhovateľa na účinnú a rýchlu dočasnú ochranu práv a právom odporcu na zákonného sudcu je povinnosťou všeobecných súdov postupovať tak, aby sa poskytla ochrana obom týmto právam. Z ústavnoprávneho hľadiska je totiž neakceptovateľné, aby právo navrhovateľa na účinnú a rýchlu dočasnú ochranu práv bolo uprednostnené do tej miery, že tým dôjde k úplnému popretiu práva odporcu na zákonného sudcu (Mutatis mutandis II. ÚS 76/2011).

Inými slovami ak navrhovateľ podal návrh na nariadenie predbežného opatrenia na miestne nepríslušný súd, hoci miestna príslušnosť nevyplývala z § 88 O.s.p. a navrhovateľ ani nevystupoval v rôznych veciach opätovne ako navrhovateľ, pričom odporca v odvolacom konaní námietku miestnej príslušnosti uplatnil, potom muselo byť konanie bez ďalšieho zastavené pre neodstrániteľný nedostatok podmienky konania. Ak totiž v dôsledku postupu navrhovateľa nebolo možné poskytnúť vôbec ochranu právu odporcu na zákonného sudcu, potom nebolo možné ani poskytnúť ochranu právu navrhovateľa na urýchlené a účinné rozhodnutie o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia. Navrhovateľ teda v uvedenej situácii nesie procesnoprávnu zodpovednosť za výsledok konania v prípade, ak sa obráti na miestne nepríslušný súd (II. ÚS 510/2012 z 5. 6. 2013).

Na základe uvedeného krajský súd ako súd odvolací, po zohľadnení námietky miestnej nepríslušnosti Okresného súdu Ružomberok a zistení, že odporca má na území SR dlhodobý pobyt na adrese O. X, S., kde sa aj fakticky zdržiava, postupom podľa § 221 ods. 3 v spojení s § 104 ods. 1 O.s.p. uznesenie okresného súdu zrušil a konanie zastavil.

Odporca bol v konaní úspešný, náhradu trov konania si návrhom uplatnil, tieto vyčíslil, v nadväznosti na čo krajský súd uložil navrhovateľovi uhradiť odporcovi na trovách konania 69,22 Eur (za 1 úkon právnej služby 61,41 Eur + režijný paušál 7,81 Eur) a tieto uložil navrhovateľovi uhradiť na účet právneho zástupcu odporcu JUDr. Miloša Chrenka, advokáta so sídlom v S..

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie prípustné **n i e j e .**